

Un mestre anomenat Lang Lang

© Allianz

El mediàtic pianista xinès ofereix una *masterclass* a Barcelona davant 15 joves talents procedents de tot el món.

Per Ana María Dávila

“M’encanta l’alegria que aquests joves pianistes transmeten quan toquen i, sobretot, el seu esperit positiu. He après molt amb ells aquesta tarda i estic molt content per haver tingut l’oportunitat de conèixer-los”, deia un eufòric Lang Lang la tarda del dissabte 15 de novembre passat a Barcelona.

Passaven ja uns quants minuts de les nou de la nit i, a poc a poc, la Sala 2 de l’Auditori de Barcelona s’anava buidant d’un públic –estudiants de música en la seva gran majoria– que al llarg de quatre hores i mitja havien seguit amb atenció la maratoniana *masterclass* amb què la megaestrella del teclat va cloure la segona edició del seu Junior Music Camp, un projecte personal en el qual es va embarcar l’any passat a Munic i que té com a objectiu donar suport a les noves generacions d’intèrprets.

© Allianz

La iniciativa, que impulsa la seva pròpia fundació, la Lang Lang International Music Foundation, i patrocina Allianz, va reunir a la capital catalana 14 pianistes novells, nois i noies amb edats compreses entre els 10 i els 14 anys, procedents d’onze països d’Europa, Àsia i Amèrica. I entre ells, dues valencianes, Mar Valor (14 anys) i María Linares (13), seleccionades, com la resta, entre més de 300 aspirants que van haver d’acreditar no només la seva vàlua artística sinó també un bon nivell d’anglès.

Per als seleccionats, el premi va ser una setmana d’intens treball musical sota la tutela de dos professors de la prestigiosa Hochschule für Musik de Munic, tot i que també va haver-hi temps per gaudir dels atractius turístics de la ciutat, visita a la Sagrada Família inclosa, i així mateix oferir un concert a l’Escola Oriol Martorell. Perquè, com va dir un dels directius de la fundació organitzadora, *“aquesta no és una competició, sinó una oportunitat perquè els joves puguin fer amics i inspirar-los perquè es converteixin en*

ambaixadors de la música davant altres nens i joves com ells”.

La *masterclass* de Lang Lang fou la cirereta de l'experiència. Una oportunitat singular perquè cadascú pogués interpretar una pàgina del seu repertori davant l'estrella del teclat i davant el públic que omplia la sala de gom a gom; entre ell i en primera fila, la mateixa mare del pianista.

Al llarg de la tarda es van sentir peces de Rachmàninov, Bach, Chopin, Beethoven, Debussy i, fins i tot, una cançó tradicional xinesa. Lang Lang els va escoltar, els va felicitar i després els va aconsellar. I, sempre en la línia que el caracteritza, va transformar la lliçó de música en una veritable *performance*.

© Allianz

“És un honor servir a aquesta nova generació. Són tan bons, que em fan posar nerviós”, va dir Lang Lang, abans d'arrencar amb les seves peculiars –i gràfiques– explicacions, trufades d'evocacions paisatgístiques, olors, colors i, fins i tot, referències a animals. Tot per transmetre als seus joves alumnes la manera com, creia ell, havien d'interpretar un determinat passatge de les seves partitures. A estones també va seure al piano per il·lustrar personalment allò que demanava i, a tots sense excepció, els va cantussejar, xiuxiuejar, gesticular i escenificar allò que volia que descobrissin darrere les notes del pentagrama.

“No tinc paraules per a dir com em sento”, afirmava la valenciana Maria Linares Molero, després d'interpretar la *Sonata op. 10 núm. 2* de Beethoven, peça per a la qual Lang Lang li va demanar més intensitat. *“Ha estat emocionant i no només he après d'ell, sinó també de tota la gent que hi havia aquí. Me'n vaig a casa una mica trista, perquè m'agradaria continuar aquí.”*

Un instant de la sessió amb la nena Mar Valor. © Allianz

A Mar Valor, per la seva banda, l'experiència li va resultar més gratificant *“del que m'imaginava. Conèixer una figura tan important com Lang Lang és un somni per a qualsevol pianista de la meua edat. Ha estat fantàstic, inoblidable”,* deia aquesta jove pianista que també es decantà per Beethoven; la *Sonata op. 31 núm. 2*, en el seu cas. *“He tocat molt a gust i ell em va transmetre una energia molt jovial. Per a tocar Beethoven es necessita molt temperament i ell em va donar un subidón”,* va dir.

I el mestre? Pel que explica, quelcom de la seva pròpia història ha tingut a veure amb aquest projecte. *“Jo era un nen a qui li agradaven els dibuixos animats, fins que un dia vaig descobrir que volia ser pianista. Aquesta no és una professió fàcil, perquè has d'estar estudiant, assajant i treballant contínuament. Però això és també el més sensacional de la música, que sempre hi ha alguna cosa nova per aprendre.”*

Per a Lang Lang, dedicar part del seu temps a treballar amb els joves és *“el millor que pots fer com a músic”,* diu el pianista, que amb aquest objectiu va crear, el 2008, la fundació que du el seu nom. Ara, amb el Junior Music Camp, reafirma aquest interès per treballar amb les noves generacions. *“M'agrada donar-los ànims i noves energies, fer-los sentir únics. Naturalment, no tots els reptes a què s'enfrontaran en el futur tindran a veure amb el seu art, per això el més important és que gaudeixin amb allò que fan i que trobin la música que hi ha darrere les notes. Cal ser creatiu, imaginatiu. Fer l'impossible possible és la clau per a un artista”,* finalitza el pianista.